

trædelse af sømandsskatteordningen en beskatning i land af de indtægter, som træder i stedet for indtægten om bord, f. eks. lønindtægt og pension. I et tidsrum på $1\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ år efter tjenestens ophør beskattes indtægterne af denne art på en måde, der minder en hel del om beskatningen af tilflyttere fra udlandet. I en del af perioden beregnes skatterne således på grundlag af opgørelser over de fremtidige indtægter.

Efter overgangen til almindelig kildebeskatning vil der komme til at bestå stor lighed mellem sømandsskatten og skatten i land. I begge skattesystemer er der tale om en samtidighedsbeskatning, og sømandsskattens definitive element vil være den eneste betydelige forskel mellem de to former for beskatning. Ligheden mellem skattesystemerne gør vanskelighederne i forbindelse med overgange mindre både for den skattepligtige selv og for skattemyndighederne.

Efter den foreslåede § 13 skal principperne i § 53 i kildeskatteloven finde anvendelse, når sømanden tiltræder tjeneste om bord, og samme regler skal anvendes, når tjenesten ophører.

§ 53 i kildeskatteloven omhandler tilfælde, hvor det i indkomstårets løb viser sig, at indtægtsforholdene kommer til at afvige væsentligt fra, hvad der oprindeligt er lagt til grund ved udfærdigelsen af skattekort eller B-skattebilleter. Efter § 53, stk. 1, kan den skattepligtige i sådanne tilfælde begære grundlaget for den foreløbige skattesvarelse fastsat under hensyn til de forventede indkomstforhold. Denne regel skal efter forslaget finde anvendelse ved *tiltrædelse af tjeneste om bord*. Viser det sig i forbindelse med tiltrædelsen af tjeneste om bord, at grundlaget for den foreløbige skattesvarelse i land (skattekortet eller B-skattebilletten) ikke længere er til stede, kan sømanden begære skattesvarelsen i land fastsat under hensyn til de forventede indkomstforhold.

I § 53, stk. 2, i kildeskatteloven gives der skattemyndighederne en tilsvarende adgang til at fastsætte grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter de anslåede forventede indkomstforhold. Denne regel skal efter forslaget finde anvendelse ved *ophør med tjeneste om bord*. Efter forslaget skal der ved beskatningen i forbindelse med ophør af tjeneste om bord ikke længere skelnes mellem, om tjenesten har været i 6 måneder eller mindre. Sømandsskatten vil — uanset varigheden af tjenesten om bord — være en definitivt skat.

§ 18, stk. 4, i den gældende sømandsskattelov indeholder en regel om, at sømanden under arbejdsløshed eller sygdom inden for et tidsrum af 90 dage forbliver omfattet af sømandsskatteordningen. Be-

stemmelsen skyldes dels de vanskelige overgange mellem de to beskatningssystemer og dels reglen om, at sømandsskatten kun bliver definitiv, såfremt tjenesten om bord varer mindst 6 måneder. Med de foreslåede regler om beskatningen ved overgange mellem de to beskatningssystemer og en sømandsbeskatning, der er definitiv uanset varigheden af tjenesten om bord, er baggrunden for reglen i § 18, stk. 4, faldet bort. Efter forslaget skal sømanden derfor under arbejdsløshed og sygdom, hvor der ikke består noget ansættelsesforhold til rederiet, ikke være omfattet af sømandsskatteordningen, men af de almindelige skatteregler i land. Herved opnås bl. a. en skarpere afgrænsning mellem de to beskatningssystemer.

I denne forbindelse bemærkes, at det især er risikoen for arbejdsløshed eller sygdom, der har begrundet sømandsskatteordningens særlige 10-måneders system. Efter dette system er såvel sømands-skatteskalaen som fradragene (standardfradraget og det særlige fradrag, lovens § 5, stk. 1 og 3) baseret på den forudsætning, at sømanden hvert år i gennemsnit kun har 10 måneder med indtægt om bord. Skønt sømanden for fremtiden ikke omfattes af sømandsskatteordningen under arbejdsløshed og sygdom, men henføres til de almindelige beskatningsregler i land, stilles der ikke forslag om ændring af 10-måneders systemet. Den definitive sømandsbeskatning vil fortsat ved fastsættelse af progressionen og de månedlige fradrag bygge på, at den årlige lønindtægt ofte er indtjent over et tidsrum, der er noget mindre end 12 måneder.

Til § 1, nr. 13.

Uanset at sømandsskatten er definitiv, således at der ikke i land skal svares skat af sømandsindtægten, medtages sømanden efter gældende regler (lovens § 14) ved skatteansættelsen i land. Ansættelsen har bl. a. betydning, hvor sømanden har bevarede indtægter i land, idet den danner grundlag for beregningen af skatter vedrørende sådanne indtægter. Den lægges imidlertid også til grund, hvor skattelovgivningen i øvrigt eller anden lovgivning knytter bestemte retsvirkninger til størrelsen af den ansatte skattepligtige indkomst.

Skatteansættelsen af sømanden vil have samme funktioner efter overgangen til almindelig kildeskat i land. Den skal især danne grundlag for beregning af slutskatten vedrørende indtægterne i land. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 14.

I § 14, stk. 2, er det foreslået, at der ved skatteansættelsen ikke skal kunne ydes skattemæssige fradrag efter de almindelige landregler for måneder, i hvilke der har været tjeneste om bord. Reglen